

РЕШЕНИЕ

№ 42605

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6295** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Б. А. чрез процесуален представител адв. В., срещу Решение №1307/ 07.04.2025г по НАХД № 1989/2025г. на СРС, 6 състав, с което е потвърден ЕФ серия К № 4967659, издаден от СДВР, с който на А. Б. А. от [населено място],[жк], вх."В", ет.2, ал.3, за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100лв., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно, необосновано и постановено при неправилно приложение на материалния закон. Позовава се на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, според който наказателното преследване се изключва по давност, ако не е възбудено в продължение на три години за нарушения, за които е предвидено само административно наказание „глоба“. Твърди, че СРС е игнорирал факта, че между момента на извършване на нарушението - 08.06.2021 г., и връчването на електронния фиш - 17.01.2025 г., е изтекъл значителен период от време, който следва да се разглежда в светлината на приложимите давностни срокове по чл. 11 от ЗАНН. Счита, че следва да бъде приложена обикновената тригодишна давност, тъй като нарушението е извършено на 08.06.2021 г., а електронният фиш е връчен едва на 17.01.2025 г., тоест след изтичане на повече от три години. Сочи, че в административната преписка липсват доказателства за действия спрямо лицето, които биха могли

да прекъснат давността, като например връчване, опит за връчване, уведомяване или изрично изпращане. Сочи, че единственото установено действие, насочено към нарушителя, е връчването през 2025 г., което обаче е извършено след изтичането на тригодишния срок. Прави заключение, че към момента на връчване на фиша, вече е била изтекла погасителната давност, поради което административнонаказателната отговорност не може да бъде законосъобразно ангажирана. Счита, че са налице предпоставките за прекратяване на административно наказателното производство посочени в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, тъй като от датата на извършване на нарушението на 08.06.2021 г., от който момент е започнал да тече давностния срок, до датата на връчването на електронния фиш на санкционираното лице - 17.01.2025 г., е изтекъл срок по-голям от три годишния, предвиден в чл. 80, ал. 1, т .5 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН и в този период не са били предприети никакви действия от надлежните органи спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, т.е. обикновената погасителна давност за административнонаказателно преследване е била изтекла още на 08.06.2024 г. Излага подробни аргументи.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява, не се представлява. Постъпила е молба от адв. В., с която поддържа касационна жалба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не се явява, не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки от процесуалния представител на ответника, в които оспорва жалбата и моли за потвърждения на оспореното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.

Софийска Градска прокуратура редовно призована, представлява се от прокурор Цветослав Вергов, който дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по аргументи, различни от изложените.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от възвината инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 08.06.2021г., в 14,07 часа, А. Б. А. управлявал лек автомобил „Б. 535 Д“ с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по Оковоръстен път, до разклона за [населено място] /бензиностанция „Ш.“ - К./, с посока на движение от [улица]към [улица], като се движил със скорост от 73 км/ч - над разрешената скорост от 50 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч, сигнализирано с пътен знак В-26. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство - TFR1-M, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 4967659, с който на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 100lv. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП.

Районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установеното нарушение е безспорно доказано като е осъществен от обективна и субективна страна състава на административното нарушение, а наложеното наказание по вид и размер е правилно определено в съответствие на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Настоящият състав счита, че процесният ЕФ следва да се отмени по следните съображения: Съдът намира, че в настоящия казус, административнонаказателното преследване е погасено по давност, поради което ЕФ следва да бъде отменен на това основание. Съгласно чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока предвиден в чл. 80 НК. С оглед вида на

наложеното в случая наказание – глоба, приложима е хипотезата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, според която наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на четири години и половина. Поради това при постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла и не следва да се разглежда решението на СРС по същество, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодек (НК), доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането към чл. 11 от ЗАНН е по отношение на всички изключващи отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК: а) основанията, изключващи санкционирането и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като тя може да се осъществи само, чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осутиява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес, съгласно чл. 11 от ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. дело № 1/2014 г.).

С изтичането на предвидената от закона погасителна давност се изключва всяко административнонаказателно производство - чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност се погасява, тъй като извън рамките ѝ, нейното осъществяване не е допустимо. Последиците са както процесуални, така и материалноправни, тя погасява ангажирането на отговорността – наказателна или административнонаказателна на нарушителя, но и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете за реализирането ѝ, наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание, това важи по идентичен начин и за административнонаказателната отговорност за административни нарушения.

Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН е 3 години, а съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН, срокът ѝ тече от довършването им. Давността спира съгласно чл. 81, ал. 1 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаването на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се силата на разпоредбата по чл. 81, ал. 2 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН с всяко действие на надлежните органи предприето към санкционираното лице, след което почва да тече нова давност. Независимо колко пъти и/или за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, въпреки това съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, производството по вменена отговорност на всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от НК. В отсъствието на норма в ЗАНН за абсолютната погасителна давност и предвид препращането в чл. 11 от ЗАНН, субсидиарно приложими са чл. 81, ал. 3, във вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

В процесния случай с Електронен фиш Серия К № 4967659 от 08.06.2021 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100.00 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, извършено на 08.06.2021 г. Това, именно е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното

преследване, съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН.

Според правната уредба, в сила по време на извършването му, и затова приложима съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, във вр. чл. 11 от ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по нормата на чл. 81, ал. 3 от НК, във вр. чл. 11 ЗАНН). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението – 08.06.2021 г. и е изтекла на 08.12.2025 г., след постановяване на въззвиното решение, но към момента на постановяване на настоящото решение.

Не подлежи на удължаване, вследствие на спиране или прекъсване на течението ѝ, с каквото и да е процесуални действия в досъдебната и/или съдебната фаза на административнонаказателния процес. Няма нормативни изключения, заради които да не важи прилагането ѝ. Давността погасява административнонаказателната отговорност, тъй като прави недопустимо административнонаказателното производство, в рамките което тя може да се осъществява.

Предвид изложеното обжалваното решение и потвърденият с него електронен фиш следва да бъдат отменени.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН
Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Решение № 1307/ 07.04.2025г. по НАХД № 1989/2025г. на СРС, 6 състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ ЕФ № 4967659, серия К на СДВР, с който на А. Б. А. от [населено място],[жк], вх."В", ет.2, ап.3, за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100lv., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ